

jeho jako kupitele a že žalobce mohl považovati faktury za schválené. Uplatněný dovolací důvod jest opodstatněn. Nebezpečství dojití a včasného dojití toho dopisu postihuje p r o d a t e l e. To plyne ze všeobecných zásad, a je to stálým názorem judikatury i literatury (srovn. Staub-Pisko II. vydání pro Rakousko, rok 1910 2. sv. str. 289 (§ 23) a Blaschke-Pitreich r. 1896 str. 372). Nejde sice o výtku vad podle čl. 347 obch. zák., nýbrž výtkou vad je postižen početní výsledek, jehož číslicemi se skutečná vada projevila ve faktuře, ač otázka, na čí vrub jde nebezpečství poštovní dopravy, musí býti zodpověděna s velicí obdobou jako při výtce vad podle čl. 347 obch. zák. Ovšem odeslání se musí státi způsobem v obchodě obvyklým, tedy postačí jednoduchý frankovaný dopis, neboť zasilání doporučených dopisů není v obchodě obvyklým. Poněvadž bylo zboží na tento způsob včasné a v určitých bodech pozastaveno, nelze, jak činí druhá stolice, nic odvozovati z okolnosti, že dovolatel nedal žalobci po 1. září 1920 až do 15. listopadu 1922 ničím na jevo, že není spokojen s cenami účtovanými ve fakturách z 10. a 24. srpna 1920, zejména nelze z toho aniž z další okolnosti, že žalobci platil na svůj dluh a že sliboval doplacení celkového dluhu, odvozovati mlčky, ale poznatelně projevené schválení jím včasné a určitě pozastavených fakturních cen, když je jisto, že odepřel placení zažalovaného zbytku fakturního právě z důvodů v jeho výtce uvedených, když odpírá toto placení doposud.

Čís. 6925.

Pojišťovací smlouva.

Bylo-li předmětem pojištění »auto« a jeho s ním v době škody pevně spojené součástky, nevztahuje se pojištění na součástky rozloženého auta, zničené požárem.

(Rozh. ze dne 23. března 1927, Rv I 1976/26.)

Žalobce pojistil si automobil proti škodám u žalované pojišťovny. Za požáru v žalobcově garáži byly zničeny demontované součástky automobilu. Žalobní nárok na zaplacení pojistného p r o c e s n í s o u d p r v é s t o l i c e uznal, odvolací soud neuznal důvodem po právu. D ů v o d y: Žalobce pojistil se u žalované na 45.000 Kč proti škodám, jež by utrpěl na svém nákladním automobilu, na dobu 10 let, počínajíc dnem 29. září 1925. Pro obsah pojišťovací smlouvy rozhodující jest samozřejmě police vydaná žalovanou dne 10. října 1925 lit. B. orig. — ve spojení s písemným návrhem, jež učinil žalobce dne 25. září 1925. Otázku, kterou dala žalovaná podle návrhu žalobci, má-li totiž býti pojištěno také riziko z požáru podle čl. 2 a) všeobecných podmínek pojišťovacích, zodpověděl žalobce kladně a praví-li se pak ve »zvláštních podmínkách pojišťovacích«, bez jakéhokoli zvláštního dodatku, že pojištění vztahuje se také na požár, nelze tomuto doslovu podmínek přikládati jiný význam, než že žalovaná vyhověla žalobci a že podle jeho návrhu přistoupila také na pojištění proti škodám z požáru,

rozumí se ovšem, že v rozsahu a za podmínek, jak stanoveny jsou v čl. 2 odst. a) »všeobecných podmínek pojišťovacích« — v úplné shodě s návrhem žalobcovým. V citovaném právě čl. 2 všeobecných podmínek jest nejprve zdůrazněno, že pojištění proti škodám z požáru musí býti výslovně ujednáno a zvláštní premie za ně zaplacená — co se zde skutečně stalo —, načež pak následuje zcela určité ustanovení, že pojišťovna povinna jest i v tom případě hraditi jenom ty škody, které vznikly požárem na vozidle a na jeho součástkách, pokud tyto s ním v době nastalé škody byly pevně spojeny. Z ustanovení toho nutně vyplývá, že z pojištění toho druhu, o jaký se zde jedná, vyloučeny jsou všechny součástky vozidla, jichž spojitost s vozidlem byla v čase škody přerušena bez ohledu na to, jakým způsobem a za jakým účelem přerušeni to nastalo a bylo-li trvalým či pouze přechodným. Při výkladu, jaký jest smysl a dosah dotyčné smlouvy pojišťovací, směrodatnými jsou, jak podává se již z přirozené povahy věci samé a jak zvlášť vytýčeno jest i v polici, jednak návrh žalobcův a s ním i zmíněné podmínky »všeobecné« i zvláštní spojené nerozlučně s polici. Skládá-li se suma žalobcem zažalovaná pouze z náhrad za poškozené součástky pojištěného automobilu, jak zřejmě jest patrné ze žaloby, a dozrává-li žalobce mimo to, že automobil, když vypukl oheň v garáži, byl tam rozebrán, by na něm mohla býti provedena oprava, a v tom stavu že byly jednotlivé součástky jeho poškozeny ohněm tak, že již nebyly k potřebě, nemůže vzhledem k tomu, co bylo již shora uvedeno, býti ani pochybnosti, že žalobci nepřisluší vůbec nárok, jež proti žalované snaží se uplatniti, a procesní soud stolice prvé posoudil věc nesprávně po stránce právní, když mu nárok ten přiznal.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Dovolatelův výklad čl. 2. písm. a) všeobecných pojišťovacích podmínek nemůže již proto obstáti, poněvadž dovolatel vsunuje do onoho ustanovení, znějícího doslovně: »Ujednání nevztahuje se, leda, že by to bylo ujednáno výslovně a placena byla premiová přírážka, na škody způsobené na vozidle a jeho s ním v době škody pevně spojené součástky požárem« — slovo »zpravidla«, čímž je smysl tohoto ustanovení podstatně porušen. Předmětem pojišťovací smlouvy bylo podle police »nákladní auto« nikoli součástky nákladního auta. »Automobilem« vyrozumívá § 1 zákona ze dne 9. srpna 1908, čís. 162 ř. zák. »silniční vozidlo (jízdný silostroj) hnaný živelnou silou na veřejných silnicích a cestách, nikoli na kolejnicích«, což je sice definicí učiněnou s hlediska zvláštního ručení podle řečeného zákona, ale přece jenom lze z této definice odvoditi, že, když auto bylo rozloženo ve své součástky, nelze mluvíti o autu, nýbrž jenom o automobilových součástkách. Je zajisté závažno, že nebezpečnostní riziko je u automobilových součástek širší a větší, nežli u auta a »jeho s ním v době škody pevně spojených součástek«, poněvadž v tomto případě jde o j e d e n předmět,

při němž pojistníkova v čl. 9 odst. 1 všeobecných podmínek pojišťovacích vyslovená povinnost péče o pojištěný a ohněm ohrožený předmět právě při požáru může být podle okolností snáze splněna, než když jsou automobilové součástky rozloženy v jednotlivé kusy. Dovolatel tvrdí neprávem, že ustanovení čl. 2 písm. a) všeobecných pojišťovacích podmínek je nejasné. Jeho doslov ukazuje naopak, že je velmi jasné, proto se dovolatel zcela nepřipadně odvolává na předpis §u 915 obč. zák., nedopadající v souzeném případě. Také není nejasným smluvní ustanovení, že se »pojištění vztahuje také na oheň« atd., poněvadž je v polici uvedeno výslovně, že se pojišťovací smlouva uzavírá podle připojených všeobecných a případných zvláštních podmínek.

Čís. 6926.

Odklad exekuce vyklizením (zákon ze dne 31. března 1925, čís. 51 sb. z. a n.).

V usnesení, určujícím náhradu za užívání bytu, ve smyslu poslední věty §u 2 (1) zákona, jest určení osmidenní pariční lhůtu, i když strany nežadají doručení onoho usnesení; nebyla-li ona lhůta určena, nepozbývá odklad exekuce platnosti proto, že náhrada byla dána až po uplynutí oné lhůty.

(Rozh. ze dne 23. března 1927, R II 76/27.)

Návrh vymáhajícího věřitele na výkon exekuce nuceným vyklizením dlužníka z bytu soud první stolice zamítl, rekursní soud návrhu vyhověl. Důvody: Usnesením ze dne 31. prosince 1926 povolil první soudce odklad exekuce nuceným vyklizením bytu a ustanovil ve smyslu §u 2 zákona ze dne 31. března 1925, čís. 51 sb. z. a n. odškodné za používání bytu penízem 40 Kč měsíčně počínajíc 1. lednem 1927 až do skončení lhůty stěhovací. Strany vzdaly se doručení písemného vyhotovení tohoto usnesení, jež vešlo v moc práva dne 31. prosince 1926. Podle ustanovení §u 2 cit. zák. pozbývá odklad exekuce platnosti, nezplatí-li povinný do osmi dnů od právní moci usnesení exekučního soudu pronajímateli nedoplatek nájemného a částku rovnající se poměrnému dílu nájemného i s vedlejšími poplatky připadající na dobu do konce nájemního období, nejvýše však na dobu, na kterou byla exekuce odložena, a, neplatil-li povinný dosud nájemného, určí náhradu, kterou za další používání jest zaplatiti, soud, vyslechna strany. Povinný má být poučen v usnesení odklad exekuce povolujícím, že na návrh pronajímatele (majitele místnosti) bude exekuce vykonána, nebudou-li případný nedoplatek nájemného a náhrada za další používání místností včas zaplaceny. Zda povinný v tom smyslu skutečně byl poučen, nevychází ze spisů na jevo. Rekursní soud však k tomu přihlížeti nemůže, ježto v tom směru nebylo nic namítáno. Že povinný v usnesení odklad exekuce povolujícím nebyl poučen, zavinil sám, ježto se vzdal doručení písemného vyhotovení usnesení. Podle doslovu zákona